

Chương 41: Bị Hăm Doạ

(Số từ: 2620)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:00 AM 17/02/2025

Thật tự nhiên khi bầu không khí trong lớp học trở nên lạ lẫm sau khi các tiên bối ra về.

"Này cậu. Tôi có thể nói chuyện với cậu một lát được không?"

“Có chuyện gì để nói thế?”

Dù mọi người đã quay về nhưng nhóc Redina vẫn ở lại và gọi tôi.

Cô không hề hung hăng chút nào khi cô yêu cầu nói chuyện với tôi. Cô thực sự trông rất sợ hãi dù cô đã nhìn tôi bằng ánh mắt chết chóc cho đến tận bây giờ.

Cô kéo tôi ra ngoài và kéo tôi đến cầu thang để không ai có thể nghe thấy chúng tôi.

"Có chuyện gì vậy?"

“Cậu điên à?”

“Cô có ý gì khi nói là điên?”

“Art là số 3-A năm hai. Cậu không biết điều đó có nghĩa là gì sao? Cậu muốn chết sao?”

Bọn họ tự nhiên cho rằng tôi sẽ chấp nhận sự sỉ nhục và từ chối đấu tay đôi. Lần trước tôi chỉ thắng bằng cách lợi dụng điểm yếu của hắn, để cho tên đó biết tôi không giỏi đánh nhau.

“Hắn sẽ không giết tôi đâu.”

“Cậu nói mình không có kỹ năng hay tài năng gì cả. Vậy điều gì khiến cậu tự tin như vậy? Cậu là đồ ngốc à?”

Hôm qua, Adriana đã nói với tôi rằng nhỏ này thực ra đã bị ép phải làm như vậy và rằng nó là một đứa trẻ rất yếu đuối.

Cô thực sự trông khá bồn chồn lúc này. Cô phản kích khi nghĩ đến việc chửi rửa tôi nếu tôi từ chối cuộc đấu, nhưng khi tôi chọn phương án khác, điều đó thật điên rồ, cô khá sợ hãi.

“Đấu kiếm không phải trò đùa. Có những người bị thương rất nặng trong đó. Nhanh chóng đến chỗ Art, xin lỗi và cầu xin cậu ấy tha thứ. Mọi thứ đang trở nên quá kỳ lạ đây, đồ ngốc! Art sẽ để cậu đi nếu thành tâm xin lỗi!”

Cô cũng kể với tôi rằng hắn đã xấu hổ thế nào.

Biết rằng tôi không giỏi đánh nhau, hắn đã đề nghị đấu tay đôi và cố gắng để tôi xin lỗi nếu tôi không đồng ý.

Sau khi Adriana nói với tôi rằng nhỏ này là một đứa trẻ ngoan vào ngày hôm qua, tôi tự hỏi cô thực sự là người như thế nào, nhưng cô thực sự có vẻ là một cô gái tốt.

“Cuộc sống mà?”

Tôi nhún vai.

"Nếu tôi bị đánh chết thì đó chính là điều sẽ xảy ra, tôi đoán vậy."

Redina có vẻ hoàn toàn ngạc nhiên trước câu trả lời hờ hững của tôi.

Cuộc đấu được quyết định diễn ra hai tuần sau đó tại ký túc xá của lớp A năm nhất.

Trong tuần đó, tôi có thể có được loại tài năng kỳ diệu nào để giúp tôi chiến thắng một học viên năm hai của Lớp Royal trong một cuộc đấu tay đôi?

Tôi chỉ hy vọng rằng điều này gây đủ áp lực về mặt tâm lý.

Tôi thực sự hy vọng rằng mình không phải chuẩn bị một tình huống tương tự như lúc tôi trốn thoát khỏi Ma Vương Thành và suýt chết. Tôi hy vọng hết lòng rằng điều này là đủ.

Đúng là tôi sợ vì chắc chắn mình sẽ bị đánh toi bời, nhưng tôi không thể tiếp tục làm thế khi năng lực của tôi bị khóa.

[Nhiệm Vụ Sự Kiện: Quyết đấu với Art de Gartis]

[Mô Tả: Art đã yêu cầu quyết đấu vì bạn đã phỉ báng hắn ta. Xác suất bạn thắng rất thấp.]

[Mục Tiêu: Thắng quyết đấu.]

[Phần Thưởng Hoàn Thành: 600 điểm]

[Phần Thưởng An Ủi: 200 điểm]

Nhiệm vụ sự kiện xuất hiện như thế đó là điều tự nhiên.

Và trong trường hợp này, ngay cả khi thua cuộc cũng có lợi.

Tôi sẽ được thưởng chỉ vì đã đấu tay đôi. Xác suất tôi thắng cuộc đấu tay đôi này rất thấp, có lẽ có cách để tránh nó. Vì vậy, ngay cả khi tôi không thể đánh thức tài năng của mình thông qua tình huống gây áp lực tâm lý này, tôi vẫn sẽ được thưởng.

Tại sao bây giờ nó lại tặng tôi giải thưởng thương hại thế này?

Dù tôi đã tự làm điều này nhưng tôi vẫn cảm thấy hơi chán nản.

Quyết đấu được phép trong Temple, nhưng phải có giáo viên trông chừng. Nếu không, sẽ có thương vong trong cuộc đấu tay đôi đó.

“.....”

Thầy Epinhauser im lặng nhìn tôi. Vì thầy Epinhauser đã nói trước đó rằng ông sẽ là người quan sát nếu có trận quyết đấu xảy ra, nên tôi đã báo cáo vấn đề này với ông ấy.

“Nếu cuộc đấu đã được hai bên đồng ý thì không có vấn đề gì. Hãy ghi lại địa điểm, ngày tháng và thời gian.”

Ông không hỏi tôi có bị điên không. Ông là một người tốt và thú vị vì thầy hiếm khi lo lắng hoặc không can thiệp không cần thiết.

A-11 Reinhardt sẽ quyết đấu với học viên năm hai.

Đương nhiên, tin đồn đó lan truyền khắp lớp A rồi đến lớp B. Chính xác là trong giờ học thể dục chung.

“Reinhardt? Chuyện quái gì đã xảy ra vậy? Quyết đấu à? Với một học viên năm hai luôn?”

Ludwig hỏi tôi sau thời gian nghỉ ngắn giữa các bài tập chạy và tập luyện sức mạnh.

Tôi đoán cậu lo lắng vì đột nhiên nghe được chuyện này.

“Chuyện này chuyện kia xảy ra. Tôi lười giải thích hết.”

“Sẽ không tốt hơn nếu chúng ta có thể kết thúc mọi chuyện bằng một lời xin lỗi sao? Cậu sẽ không bị tổn thương nghiêm trọng chứ?”

Ludwig bướng bỉnh và khẳng định rằng nếu tôi bị thương thì sao, và sẽ tốt hơn nếu tôi kết thúc mọi chuyện bằng một lời xin lỗi. Dù các lớp được chia thành A và B, có lẽ vì chúng tôi vẫn học cùng lớp, nhưng những thành viên lớp B cũng nhìn tôi với vẻ lo lắng.

Và những người dường như đã nghe được chi tiết đều bị sốc.

Nhưng không hiểu sao Charlotte chỉ nhìn chăm chăm vào tôi. Ánh mắt của cô có vẻ khác với những người khác.

Tôi chắc chắn không hề nhầm lẫn về điều đó.

Ngay sau giờ học thể dục, Charlotte gọi tôi từ phía sau khi tôi đang mệt mỏi bước về phía phòng thay đồ.

“Cậu nói mình là Reinhardt nhỉ?”

“.....Ừm, đúng vậy.”

Charlotte từ từ bước về phía tôi và đặt thứ gì đó vào tay tôi.

“Kiểm tra xem.”

Sau khi để lại những lời ra lệnh lạnh lùng đó, Charlotte bước về phía lớp học của mình.

[Ở lại lớp học sau giờ học]

Trên tờ giấy chỉ có một câu.

Gì cơ?

Bertus bảo tôi phải để mắt tới Charlotte, nhưng có vẻ như Charlotte cũng có chút việc cần nói với tôi.

Các lớp học chung kết thúc bằng lớp thể dục. Thầy Epinhauser đã có bài phát biểu giải tán, sau đó tất cả học viên đều rời khỏi lớp học.

Sau cuộc trốn thoát nguy hiểm đến tính mạng và đến Temple, Charlotte và tôi chưa bao giờ nói chuyện với nhau.

Cô có đề ý đến tôi không? Nếu vậy, tôi phải rời khỏi Temple ngay lập tức.

Không đâu. Nếu cô thực sự biết, làm sao cô biết được? Sau khi tất cả học viên ra về, chỉ còn lại mình tôi trong lớp.

Katcha

Sau đó, cánh cửa mở ra và Charlotte bước vào lớp học của Lớp A. Tính cách này mà cô thể hiện với tôi trong tình huống nguy cấp đó chắc chắn là khác nhau. Cô hoàn toàn nhận thức được rằng mạng sống của mình đang gặp nguy hiểm, và Charlotte khóc trong khi ôm chặt thi thể của người mẹ được cho là của cô trong phòng giam tối tăm đó.

Charlotte de Gardias này, người mang lại ấn tượng lạnh lùng, giống như một người hoàn toàn khác. Đây có phải là tính cách ban đầu của Charlotte không?

“Có chuyện gì thế?”

Charlotte tiến lại gần tôi trong khi nhìn tôi, sau đó ngồi chéo chân trước chiếc bàn cạnh tôi.

“Tôi thường không muốn trò chuyện với những người như cậu.”

“.....Gì cơ?”

Đột nhiên cô đang làm gì thế?

“Tôi nghe nói về cậu ở khắp mọi nơi? Cậu thích nổi bật, cậu nóng tính và thậm chí còn được một đàn anh thách đấu tay đôi hôm nay...”

Charlotte có ấn tượng rất tệ về tôi, có lẽ vì cô nghe được những lời đồn đại về tôi. Chắc chắn là không có điều gì tốt đẹp trong hành động của tôi, nên không thể tránh khỏi việc Charlotte nhìn tôi theo hướng tiêu cực.

Tuy nhiên, tôi vẫn cảm thấy có chút đau lòng.

“Có phải vì xuất thân từ tầng lớp thấp kém nên cậu đối xử với mọi người nghiêm khắc hơn để không bị coi thường không?”

Những lời nói thẳng thừng của Charlotte phần nào đã nói trúng vấn đề. Tôi không muốn tỏ ra mình là kẻ dễ bị bắt nạt nên đã hành động như một con chó. Khi cô tiếp tục nói, có vẻ như cô không để ý đến tôi là ai.

Vậy thì cô muốn gì?

“Tôi nghe nói cậu là ăn xin. Tôi đã tìm hiểu một chút.”

Tìm hiểu?

Nếu tôi là một kẻ ăn xin, thì tôi chỉ là ăn xin thôi. Tại sao cô lại tìm hiểu? Có lẽ là vào thứ bảy, tin đồn này đã đến tai cô nàng, nhưng cô đã tìm hiểu về tôi?

“Tôi biết cậu là ai.”

Cô đã biết sao?

“Cậu đến từ đâu, băng đảng của cậu có những thành viên nào và có tổ chức nào đứng sau họ.”

Tôi nổi da gà khắp người.

Charlotte có vẻ như không biết tôi là ác quỷ, nhưng cô đã phát hiện ra điều gì đó khác.

Cô biết về băng đảng Rotary và biết rằng băng đảng này được Hội đạo tặc hỗ trợ.

“Hãy nhớ rằng tôi hiếm khi phải đối phó với những kẻ gây hại như cậu.”

Cô nói rằng cô không thích tôi chỉ vì con người tôi.

Cô không thích tôi vì cô nghĩ tôi có liên quan đến một tổ chức tội phạm.

Dù sức mạnh của Bertus rất lớn, nhưng có vẻ như Charlotte, người đã trở về bên cạnh Hoàng đế, cũng có thể sử dụng lực lượng đáng gờm. Nếu không thì làm sao cô có thể tìm ra tất cả những sự thật này trong khoảng thời gian ngắn như vậy?

Cô biết về băng đảng Rotary chỉ bằng cách tìm hiểu nơi tôi đến, và thậm chí còn thu thập được manh mối về Hội đạo tặc đã hỗ trợ họ.

Cuối cùng thì họ đã bị vướng vào nhau rất chặt.

“Đợi, đợi đã... Tôi... Tôi không biết cậu đang nói gì... Tôi không biết... Chuyện này là sao?”

“Cậu thực sự nghĩ tôi ngây thơ đến mức tin vào lời bào chữa rằng họ gửi cậu đến đây chỉ để được học ở Temple sao?”

Charlotte dựa vào bàn một cách bực bội, rồi tiến đến gần tôi và nhìn tôi với đôi mắt buồn bã.

Cô bắt đầu nhìn tôi chăm chú.

“Đừng có làm như vậy nữa. Nếu cậu cứ giả vờ không biết, tôi sẽ huy động lính canh thành phố ngay lập tức để dọn sạch những cống rãnh bẩn thỉu đó.”

Không có lý do gì để phủ nhận mối liên hệ của tôi với họ.

Giống như Bertus, Charlotte không phải là người tôi có thể kiểm soát. Nhưng lần này thậm chí còn nghiêm trọng hơn lần đó với Bertus. Bertus dường như không kiểm tra lý lịch của tôi, nhưng Charlotte thậm chí có thể kết nối tôi và Loyar vào lúc này.

Thông thường, cô sẽ không giao du với một người như tôi.

Nhưng lúc này đây, tình hình không còn bình thường nữa.

Cuối cùng, Charlotte nói rằng cô có việc với tôi. Việc phủ nhận chỉ khiến băng Rotary gặp nguy hiểm.

“Thế cậu muốn gì?”

Cuối cùng tôi thừa nhận điều đó và chờ đợi câu trả lời của cô nàng. Charlotte lấy thứ gì đó ra khỏi tay mình.

Có một bức chân dung trên tờ giấy Charlotte đưa cho tôi.

“Cậu bé này.”

“!”

Tất nhiên là tôi biết đó là ai.

Là tôi, người đã cố gắng sử dụng ma pháp ngụy trang để che giấu sừng của mình.

“Tìm cậu bé này. Nếu cậu ấy còn sống, hãy nói cho tôi biết ở đâu. Nếu chết, hãy nói cho tôi biết chết ở đâu và tại sao. Và ai đã giết cậu ấy.”

“.....”

“Cậu phải tìm thấy cậu ấy.”

Cô nhìn tôi lạnh lùng như thể sẽ phá hủy mọi thứ trước mặt nếu tôi không tìm thấy.

“Khoan đã, nếu không được thì tôi phải làm sao... Cậu đang bảo tôi tìm một người mà ngay cả cậu cũng không biết tên sao? Ngược lại, không phải bên cậu tốt hơn...”

Charlotte cau mày khi tôi nói những câu như "Tôi có thể làm gì? Tôi chỉ là thành viên của một Tổ chức Ăn xin thôi mà." và "Chắc hẳn còn rất nhiều người khác nữa".

“Cậu không cần biết điều đó. Quan trọng là cậu phải tìm ra tung tích của cậu ấy nhanh hơn Bertus.”

Tôi đã giết các Hiệp sĩ của Công tước Salerian. Tôi không biết chuyện gì đã xảy ra với Dyrus, nhưng rõ ràng là cả tôi và Dyrus đều bị Công tước Salerian nhắm tới...

Khi Charlotte đang tìm tôi thì Bertus cũng đang tìm.

Charlotte có vẻ như đang tìm kiếm tôi bằng tất cả sức lực mà cô có thể huy động.

Đó là lý do tại sao cô cố gắng huy động loại tổ chức này, bình thường cô thậm chí còn không thèm liếc nhìn lấy một cái.

“Tôi... Có thể giao người đó cho Bertus mà?”

"Có thể."

Lúc đầu, tôi học lớp A, tức là gần Bertus hơn nhiều. Tuy nhiên, mắt Charlotte sáng lên vì tức giận.

“Tuy nhiên, nếu điều đó xảy ra, tôi chắc chắn sẽ tự tay giết chết cậu cũng như tổ chức của cậu.”

Chết tiệt.

Tôi không bao giờ nghĩ Charlotte sẽ tìm kiếm tôi một cách tuyệt vọng như vậy, bởi vì người đàn ông mà cô muốn tôi tìm thấy đang ở ngay trước mặt cô lúc này. Tôi chỉ muốn cô quên tôi đi, nhưng có vẻ như cô không thể.

Cô nghĩ rằng tôi sẽ bị giết nếu Bertus tìm thấy tôi trước.

“Này, người đó... Tại sao lại quan trọng thế?”

“Cậu không cần biết. Cậu có người để tìm, vì vậy đó là tất cả những gì cậu phải làm.”

Charlotte dường như không muốn giải thích cho tôi. Cô chỉ ấn bức chân dung vào ngực tôi.

“Báo cáo thường xuyên với tôi về tình hình điều tra. Điểm số của cậu ở Temple không phải là ưu tiên hàng đầu của cậu. Đúng không?”

Cuộc sống của tôi và các thành viên băng đảng phụ thuộc vào điều này.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỪNG HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading